

l. 29 per text. ibi, tit. 9 part. 2.—In palatio quomodo quis se agere oporteat in dictis et factis, ibid. et gloss. l. 50 ibid.

PALEA an sit in fructu, et an decimæ solvendæ sint prius quàm granum à palea separetur, n. 7 l. 2 tit. 20 part. 1.

PALUM quis dare possit, num. 52 in l. 5 tit. 5 p. 1.

PANIS fermentatus an sufficiat ad consecrationem in eo faciendam, n. 4 l. 52 tit. 4 part. 1.

PAPA in vita sua non potest sibi eligere successorem, et quare, num. 4 col. 2 leg. 2 tit. 8 part. 5, et num. 1 leg. 7 tit. 5 part. 1.—si imponat decimam de novo, an clerici illam solvere teneantur, si non potuerunt colligere fructus suorum beneficiorum, aliquo fortuito casu superveniente, n. 7 l. 22 tit. 8 part. 5.—an possit ex aliqua causa dispensare, ut Judæi usuras possint exercere, n. 4 l. 22 tit. 12 part. 5.—potest dare licentiam, cui voluerit, confitendi cum alieno Sacerdote, gloss. antepenult. l. 21 tit. 4 part. 1.—non potest dispensare, ne confiteamur homini, n. 2 post princ. l. 25 tit. 4 p. 1.—benè potest differre confessionem ultra annum, dict. num. 2.—utrum possit mortuus injungere indulgentiam, ut à pœnis purgatorii liberentur, gloss. fin. l. 46 tit. 4 part. 1.—an teneatur explicare ad dua cum consilio Cardinalium, gloss. final. l. 66 ibidem.—et qua ratione convenit illum habere, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 1.—an sit de jure divino, ibidem in n. 2 ad fin.—est verus successor Christi in terris, per ipsum institutus, non in conciliis, vel aliter, dict. num. 2 l. 2 tit. 5 p. 1.—quid velit in se significare, num. 1 per textum ibi, l. 4 tit. 5 part. 1.—antiquitus non solum vocabatur Pontifex, sed et omnes Episcopi, ibidem in num. 1 supra dict.—est præcipuus Cæsar, estque princeps Regum terræ, et non est sicut homines terreni, num. 2 ibi.—Papæ potestas cœpit à Deo, et Petro, ejusque successoribus representantibus ecclesiam universalem, n. 3 l. 4 tit. 5 part. 1.—non potest remove omnes Episcopos, neque illis tollere collationem sacramentorum, ibidem.—debet osculari in pede, gloss. penult. dict. l. 4, et num. 3 l. 5 tit. 25 part. 4.—in quibus casibus ipse solus dispensare possit, non verò alius præter eum, gloss. l. 5 tit. 5 part. 1.—recipit renuntiationes Episcoporum num. 4 l. 5 tit. 5 part. 1.—potest eximere Episcopum à jurisdictione Archiepiscopi, n. 5 in dict. l. 5.—solus dispensat in voto ultramarino, etiam visitationis tantum, ibi n. 11.—Et idem est in voto Jacobi no, ibid. in n. 12.—non solum potest vota commutare, sed in totum potest quem à voto liberare, ibid. in fin.—dispensat in juramento, dummodo non sit in tertii præjudicium, n. 14 dict. l. 5 tit. 5 part. 1.—dispensat cum filiis presbyterorum et aliorum non legitimè natis, et an cum minoribus, ibidem in n. 17.—potest privare Clericum beneficiis suis, quando, et quomodo voluerit, n. 21 dict. l. 5 tit. 5 part. 5.—qualiter habeat dominium omnium rerum ecclesiasticarum, ibid. in dict. n. 21.—potest tollere de jure unius, et in ejus præjudicium alteri dare, ibidem in medio illius gloss.—absolvit excommunicatos à quocumque sint excommunicati, n. 25 in dict. l. 5 tit. 5 part. 1.—an possit dispensare cum

bigamo, n. 53 in dict. l. 5, n. 4 in fin. l. 4 tit. 1 part. 4.—majorem debet administrationem quàm Apostoli, et Sancti, dict. n. 53 ad fin.—solus poterit dispensare cum diacono ad majores ordines suscipiendas si ille matrimonium contradixit, num. 54 ibidem.—poterit dispensare, ut quis habeat duo beneficia curata, n. 55 ibidem.—poterit ordines celebrare cum voluerit, Episcopi verò non nisi in diebus ad hoc deputatis, ibidem n. 58.—solus dispensare poterit cum eo, qui durante excommunicatione celebravit, ibidem n. 41.—in quibus casibus non consueverit dispensare, n. 6 per text. ibi, l. 6 tit. 5 part. 1.—potest dispensare cum homicida, licet illud faciliter facere non debeat, gloss. fin. dict. l. 6.—potest permittere clericis arma portare, dict. gloss. fin. in fine.—potest dare licentiam Prælati eligendi in vita sua sibi successorem, n. 4 in fin. l. 7 tit. 5 part. 1.—solus absolvit hodie simoniacos, et an Episcopi possint cum illis dispensare, n. 5 ad fin. l. 65 tit. 5 part. 1.—solus dispensat cum corpore vitiatum, n. 4 l. 64 ibidem.—solus dispensat cum eo, qui furtivè ordines recepit, et cum eo qui ante ætatem voluit ordinari, vel extra tempora, n. 5 l. 28 tit. 6 part. 1.—an possit aliquem cogere ad accipiendum Episcopatum, vel dignitatem, gloss. fin. l. 31 t. 6 part. 1.—an possit dispensare cum clericis in sacris constitutis ut contrahant matrimonium, n. 4 l. 59 tit. 6 p. 1.—an possit dare licentiam clerico pugnandi in bello justo sine metu irregularitatis, n. 5 l. 52 ibid.—non potest dare licentiam delinquendi, neque parcere quod nondum est commissum, n. 5 l. 52 suprâd.—an possit dare licentiam monacho testandi, n. 1 post princ. l. 53 t. 6 p. 1.—potest dispensare ex causa cum Monacho, ne sit subjectus illis rebus, quas in professione promisit, et professionem remove, n. 3 l. 2 tit. 7 part. 1.—ex causa potest dispensare, ut monachus non sit monachus, ibid.—an possit dispensare in voto castitatis solemnem, n. 4 l. 4 tit. 8 part. 1.—Papæ in omnibus votis licitum est dispensare, et illos commutare, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 1.—Papa solus commutare potest votum emissum pro subsidio terræ Sanctæ, n. 9 ibid.—cum omni Prælati concurrat in potestate, et jurisdictione, n. 5 l. 9 tit. 9 part. 1.—solus potest absolvere scienter participantem cum excommunicato, n. 40 l. 22 tit. 9 part. 1.—solus absolvit falsantes litteras apostolicas, n. 41 dict. l. 22 tit. 9 part. 1, et in alio casu, ut ibidem in n. fin.—solus absolvit excommunicatos, eo quod auxiliaverunt cum armis seu consilii inimicos, n. 3 l. 58 tit. 9 part. 1.—an possit invitit monachis locum illum clericis sæcularibus dare, n. 4 l. 5 tit. 12 part. 1.—si velit, benè potest præjudicare juri patronatus laicorum, in dubio tamen istud non præsumitur, n. 9 l. 13 tit. 15 part. 1.—etiam cessante negligentia Prælatorum potest beneficia totius orbis conferre, n. 8 l. 1 tit. 16 part. 1.—ex sola voluntate absque alia reservatione potest prævenire omnes collatores beneficiorum, ibid.—an possit dispensare sine causa, et utilitate publica, quòd quis sit in pluribus Ecclesiis beneficiatus, n. 5 l. 5 tit. 16 part. 1.—Papæ in providendis beneficiis sufficit pro ratione voluntas, n. 8 l. 4 t. 16 part. 1.—Papa solus dispensat in pluralitate beneficio-

rum cum cura, seu dignitate, vel persona, n. 40 l. 5 suprâdict.—Et an possit Episcopus instante necessitate, ibid.—Papa providebit beneficium in desidiâ Episcopi, et Archiepiscopi, si in termino non providerint, n. 1 l. 9 tit. 16 part. 1.—solus dispensat cum eo qui scienter beneficium viventis recepit, n. 4 in princ. l. 15 tit. 19 part. 1.—an possit alicui dare privilegium, ne teneatur solvere decimas, n. 1 l. 4 tit. 20 part. 1.—potest laico concedere jus decimandi ad tempus, vel perpetuò, n. 2 l. 23 per text. ibi, tit. 20 part. 1.—Et quid si isti, etiamsi Principes sint, abutuntur privilegio, ibid.—Papa an solus possit Imperatorem privare, et electores imperii, vel sedem imperii, n. 9 in præm. 2 part.—non poterit contra ea ire, quæ à Deo sunt statuta, vel contra statutum ecclesiæ, ibid.—an habeant superioritatem in Imperatorem in rebus temporalibus, et quando, n. 8 l. 1 tit. 1 part. 2.—cogere potest Principes ad pacem, si expediat, et regno providere de utili curatore in desidiâ Regis, et alia similia facere, dict. n. 8.—et Imperator dicuntur Principes, alii non, n. 4 l. 11 tit. 18 part. 2.—non potest sibi quærere successorem, n. 4 l. 8 tit. 18 part. 2.—an potuit Regi Hispaniæ dare conquistam insularum maris Oceani, n. 7 l. 52 tit. 18 part. 2.—De factis Papæ non est disputandum, nec de ejus potestate, ibidem.—Papa habet jurisdictionem temporalem, illam tamen non vult exercere, n. 3 l. 2 tit. 25 part. 2.—potest infringere leges civiles, quæ sunt nutritivæ peccati, et Principes concordare, et inter eos esse judicem, et ex causa disponere, ibidem.—potest, etiam in criminalibus causis, aliis receptionem testium committere, aliis verò non licet, et quando sic, n. 5 l. 27 t. 16 part. 5.—in suis litteris apostolicis ponit maledictionem contravenientibus, quæ comminatur privationem beneficiorum, n. 9 l. 2 tit. 18 part. 5.—si dederit mihi ad aliquid consequendum executores, utrum ipsis absentibus judex ordinarius se intromittat, n. 6 l. 47 tit. 18 part. 5.—et ad eum potest appellari omisso medio, et quare, n. 2 l. 18 tit. 25 part. 5.—an possit dispensare in matrimonio invalido, quia defuit in eo consensus, licet verba præcesserint ad matrimonium, gloss. l. 5 tit. 2 part. 4.—an valeat dispensare, ut fidelis possit matrimonium cum alio contrahere, si vir ejus factus fuit hæreticus, n. 4 l. 7 tit. 2 part. 4.—an possit dispensare, ut christianus cum judæa matrimonium contrahere possit, n. 1 l. 15 tit. 2 part. 4.—si impediatur inter aliquos matrimonium contrahi, si ipsi prohibitione non obstante contraxerint, valet matrimonium, quando scilicet causa prohibitionis, erat temporalis, secus si perpetua, n. 2 l. 18 t. 2 p. 4.—Secus verò, si Papa matrimonium prohibuisset decernens illud aliàs fore irritum, et inane, ibidem.—Papa an dispuset in matrimonio non consummato per copulam, et illud cum causo vel sine ea dissolvere possit, n. 4 l. 5 t. 10 part. 4.—in matrimonio consummato per carnis copulam non potest dispensare, neque de potentia absoluta, dict. n. 4, et ibid. n. 2.—est persona superillustris, num. 4 l. 5 t. 14 part. 4.—non legitimat aliquem in temporalibus, n. 6 ad fin. l. 4 tit. 15 p. 4.—benè potest filios clericis, etiam in sacris constitutos,

legitimos facere, n. 4 l. 4 tit. 15 part. 4.—si filium clerici legitimet quoad suscipiendos ordines vel tamen sub verbo *legitimus*, an taliter legitimatus dignitates, sive Episcopatus habere possit, ibid. in n. 15, 16 et 17.—non potest legitimare aliquem quoad temporalia, nisi et ipse temporalem habeat jurisdictionem, ibi num. 18 l. 4 tit. 15 part. 4 per illum text. ibi.—reservabit sibi legitimationem filiorum spuriorum in terris ecclesiæ, ibidem n. 19.—an possit ratione criminis aliquid statuere contra laicos, si ipsi fecerint aliquid contra statutum ecclesiæ, n. 21. 4 tit. 21 part. 4.—potest cui volet principatus infidelium concedere, quia apud infideles non est principatus, sed penes Papam, n. 3 l. 8 t. 21 p. 4.—Et an tutus sit, qui talis principatus auctoritate Papæ occuparet, dict. n. 5 dict. l. 8.—Papa an possit esse judex in injuria facta suæ ecclesiæ, et quid in Regibus, si injuria facta sit reipublicæ regni, n. 8 l. 5 t. 24 p. 4.—si peccet qualiter ejus peccatum in concilio denunciari debeat, n. 5 per text. ibi, l. 10 tit. 25 part. 4.—Et Imperator concurrunt cum aliis omnibus prælatis in potestate, et jurisdictione, n. 4 in princ. l. 5 t. 26 p. 4.—an debeat consentire, quando de novo creatur aliqua dignitas in aliqua ecclesia, et quid si non creetur, sed tantum reparatur, n. 5 quæst. 21 l. 52 tit. 9 part. 6.—an possit liberare hæredem usurarii à restitutione incertorum, etsi non integrè solvat, n. 42 l. 2 t. 15 p. 6.—vivente si aliqui de Papatu conventiculas fecerint, illud dicitur crimen læsæ majestatis, num. 5 l. 1 tit. 2 part. 7.

PAPIRUS, et ita valent chartæ factæ in papiro, ac si fierent in membranis, et quid si fiant in tabulis de ligno, n. 4 l. 5 tit. 18 part. 5.—Et quid si inter protocola notarii mortui inveniatur papyrus de per se, n. 5 l. 53 tit. 18 part. 5.

PAR in parem non habet imperium, n. 4 l. 16 tit. 28 part. 5, et quando sic, dict. n. 4, et n. 4 l. 15 per text. ibi, t. 1 part. 7 quæst. 6.—qui datur in duellis; de hoc vide supra in verbo CAMPIO.—Parabolani idem est, quod medici, et quare sic appellantur, num. 5 l. 3 tit. 17 part. 6.

PARAPHERNALIA BONA, vide in verbo BONA PARAPHERNALIA.

PARCITUR rusticitati in casibus tantum à jure expressis, n. penult. ad med. l. fin. tit. 1 part. 1.

PARENTES possunt filium impuberem offerre monasterio, et an mater sola, n. 5 l. 4 t. 7 p. 1.—si discordant in offerenda filia monasterio, quis præfertur, dic, quod contradicens, dict. n. 5.—Parentum educatio non est de jure naturali, licet sit naturali ratione introducta, in educatione tamen filiorum est secus, n. 5 in præm. tit. 19 part. 4.—Parentes filios etiam spurios alere tenentur, et quid in ascendentibus, n. 4 l. 2 tit. 19 p. 4.—an possint relinquere filio spurio fundum, sed aliud ex quo alimenta percipiat, ibidem.—Et an si pater sit Clericus ad alimentandum teneatur, et illa præstare possit ex fructibus sui beneficii, ibidem.—Parentes propter inopiam excusantur, ut filios alere non compellantur, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 19 p. 4.—an possint dispendere de duabus quintis in vita, sive in morte, quando

habent filios, et fit in eorum præjudicium, n. 12 in princip. l. 8 per text. ibi, tit. 4 part. 5.—sicuti tenentur filios suos sparios alere, an ad diem teneantur circa nepotes, et pronepotes, n. 5 l. 5 t. 19 p. 4.—Et quid si parentes in vita sua plures donationes modicas, et particulares fecerint, quando tempore mortis illæ veniant in consideratione ad diminuendam quintam partem bonorum, quam pro anima legavit, vel alicui, dict. n. 12 l. 8 tit. 4 part. 5.—Et an istud intelligatur de ipsis bonis parentum tantum, et proprietate eorum, ut parentes ultra quintam donare non possint, an vero etiam intelligatur de fructibus quos parentes in vita sua habent, ut ipsi in quintam etiam computentur, ibidem.—Parentes neque remunerando non possunt donare in præjudicium legitimæ filiorum, n. 15 l. 8 tit. 4 part. 5.—an in legitima sibi debita excludantur per Monasterium, ubi filius, vel descendens decessit, n. 6 l. 17 tit. 4 part. 6.—an debeant habere suam legitimam titulo institutionis, et quid præsumatur in dubio, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 8 p. 6, vide de hoc verbo PATER.

PARENTELA, an possit probari per testes de auditu deponentes, et qualiter probetur, n. 1 in princip. et in fin. l. 20 tit. 9 part. 4.

PARES CURLE qui dicantur, et quando isti debeant esse iudices in causa feudali, quando verò non; et an istorum iudicatura hodie sit in usu, vel non, vel in ipsorum loco sint ordinarii iudices; et an ipsi iudices sint, quando vassallus est clericus, et cum domino suo litigat, n. 1, 2 et 5 per text. ibi, l. 11 tit. 26 part. 4.—si necessariò debent in testes produci, an tunc iudices esse possint, dict. n. 2 l. 11 tit. 26 part. 4.—ad hoc, ut iudicare possint, debent iura fidelitatis domino jam præstare, dict. n. 2.—Et an isti pares debeant esse de eadem provincia, vel non, ibidem. n. 3 in princip. l. 11 tit. 26 part. 4.—Pares curiæ si sint minores litigatoribus, an et tunc iudices illorum esse possint, dict. n. 3 l. 11 tit. 26 p. 4.—si nolint, vel non auferant, vel si domino essent favorabiles, quid tunc sit agendum, ibidem.—Et quid si quæstio sit non de feudo jam constituto, sed de constituendo de novo, ibidem.—Pares curiæ an possint in casu reconventionis super re non feudali cognoscere, dict. n. 3 l. 11 tit. 26 part. 4.—Et quid si agatur possessorio iudicio super feudo, ibidem.—Pares curiæ an possint dominum bannire, n. 4 l. 11 tit. 26 part. 4.

PARIA delicta mutua compensatione tolluntur in foro canonico, num. 5 l. 28 tit. 11 part. 3, num. 5 l. 8 tit. 2 part. 4.

PARRICIDA, quis dicatur, et qualiter puniatur, n. 2 cum aliis ibi, l. 12 per illum text. tit. 8 part. 7.—Parricidium quali pœna castigatur, n. 6 cum aliis ibi, dict. l. 12 tit. 8 part. 7.—quando committatur, et de pœna committentis, n. 2 supradict. cum aliis ibi.

PARIETEM ruinosum de quo domui vicini damnum imminet, iudex debet facere demoliri, habita prius informatione, gloss. l. 12 tit. 52 part. 5, per text. ibi.—reficere an teneatur ille, qui servitutem debet ligni immitendi, et an idem sit dicendum in eo, qui debet servitutem oneris ferendi, n. 2 l. 2 tit. 51 part. 5.—Parietis si petatur fieri ab uno dominorum alicujus domus,

ut partes ipsorum cognoscant, et alter nolit, an ad hoc possit compelli, n. 2 l. 25 tit. 32 part. 3.

PARROCHIANUS committens crimen in alieno episcopatu, utrum de eo possit absolvi per suum parochum, n. 5 l. 21 tit. 4 part. 4.—quis dicatur, et quantum tempus requiratur ad hoc, ut ita possit dici, n. 5 in fin. in dict. l. 21.—non potest peccata sui confiteri, nisi suo proprio Sacerdoti, nisi ex duabus causis, n. 7 dict. l. 21.—allegans justam causam saltim in genere, ut possit alieno Sacerdoti confiteri peccata, debet presbyter illum credere, aliàs poterit superiorem adire, ibidem.—conferens se ad aliam parochiam, ille erit suus parochus in cuius parochia adest, n. 3 l. 22 ibidem.—an teneatur aliquid solvere pro reedificatione ecclesiæ, si clerici beneficiati non possint, n. 3 l. 11 tit. 10 part. 1.—Parochiani, an et quando possint compelli ad fabricam ecclesiæ, et ut eam reparent, ibid.—Parochianus duarum ecclesiarum, in qua debeat sepeliri, n. 2 l. 5 t. 15 p. 4.—Parochiani an debeant consentire in alienatione rei immobilis suæ ecclesiæ, n. 6 l. 65 tit. 18 part. 5.

PAROCHUS, qui propter multitudinem populi non potest omnium confessiones audire, an possit alios Sacerdotes advocare, qui illum adjuvent, n. 1 l. 21 t. 4 p. 1.—potest suum parochianum absolvere, etiam extra suam diœcesim, etiam de criminibus alibi commissis, n. 5 l. 21 tit. 4 part. 1.

PANS, et an appellatione partis contineatur dimidia, n. 8 l. 22 tit. 8 part. 5, et l. 8 tit. 4 part. 5.—Et quid si adjungatur verbum *aliqua*, v. n. 6 l. 9 tit. 53 part. 7.—Partis appellatione, quæ veniant in divisione hæreditatis, n. 1 l. 16 tit. 3 part. 6.—Partis appellatione, an de majori dimidia, vel de qua intelligatur, ut propter ipsius dationem talis donatio per supervenientiam liberetur revocetur, n. 5 l. 8 tit. 4 part. 5.

PARTES an possint renuntiare festivitatibus introductis in honorem Dei, n. 7 l. 54 tit. 2 part. 5.—quæ sine pœna in arbitrium consenserunt, an teneantur ad interesse n. 3 l. 35 tit. 4 part. 5.—Pars an possit petere iudici, quòd non faciat testium publicationem, eò quòd intendit alios testes adducere, qui infirmatur, vel sunt in aliqua peregrinatione, vel ex alia causa; et an idem sit in actore, quòd in reo, n. 2 l. 54 tit. 16 part. 5.—Partes si contradicant relationi, quæ Principi fieri debet, quid iudex faciet, num. 5 l. 11 tit. 22 part. 5.—licet possint renuntiare juri quæsito per sententiam, non tamen poterunt roborare sententiam secundam contra primam, et quare, n. 2 l. 15 ibid.—si erraverint credendo aliquem suum iudicem, et in hoc errore duraverint, an sententia ab eo lata teneat, n. 2 l. 15 ibid.—nolentes intra terminum probationes adducere, an iudex sine probationibus sententiam possit, n. 7 l. 15 tit. 22 p. 5.—an possint præscriptioni renuntiare per pactum, n. 1 l. 1 tit. 29 part. 5.—Et in casu legis Tauri in quæ disponitur, quòd juri exequendi præcribatur decennio, an illud tempus possit renuntiare, ibidem.

PARTICIPANTES cum excommunicatis scienter à solo Papa possunt absolvi, n. 10 l. 22 tit. 9 part. 1.—Participans criminoso in crimine per quod fuit excommunicatus à Papa, incurrit excommunicationem, et non

potest absolvi nisi à Papa, n. fin. d. l. 22.—Participantes cum excommunicato, an incurrant in eadem excommunicatione, et quando, n. 3 cum aliis ibi, l. 53 tit. 9 part. 1.—cum excommunicato in majori, an ante denuntiationem sint excommunicati, n. 6 in princip. in d. l. 53.—Participans cum excommunicato majori excommunicatione, an peccet mortaliter, dict. n. 6.—Participantes cum excommunicato, quando incurrant in excommunicationem, et quando non, dict. n. 6 usque ad fin.—Et an participanti in crimine pœna remitti possit si alios criminosis detegeret, n. 8 l. 26 tit. 22 p. 5.—Particeps criminis, an et quando participem accusare possit, n. 15 l. 2 tit. 1 part. 7, per text. ibi.

PARTUS geminatus an valeat, et quis ex istis ita natis debeat ad regnum admitti primò, n. 18 l. 2 t. 15 p. 2.—editus penes bonæ fidei possessorem, et conceptus penes furem, an furtivus esse dicatur, n. 2 l. 5 tit. 29 part. 5.—Et an idem in fœtu vacce, vel equæ, vel alterius pecudis, dict. n. 2 l. 5 tit. 29 part. 5.—Partus ancillæ editus penes bonæ fidei possessorem potest usucapi, in fœtu verò animalium, an sine usucapione sit bonæ fidei possessoris, ibid. n. 5.—ancillæ datæ in dote, an communicetur inter virum et uxorem, sicuti aliud quodvis commodum, num. 1 l. 20 tit. 11 p. 4.—ancillæ, vel animalium, an veniant in stipulatione, et promitti possint, et quando dari debeant, num. 5 l. 20 tit. 11 part. 5.—Et quid si in primo anno non nascantur, an postea debeantur à promittente, et quando sic, n. 4 dict. l. 20.—Partus, et in partu fœminæ viri adesse non debent, n. 5 l. 17 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—Et qualiter mulier custodiri debeat per consanguineos mariti, quando dicit se prægnantem, gloss. dict. l. 17 per text. ibi.—Et accusatio suppositi partus ad maritum pertinet, et quando ad alium, et an sit perpetua, n. 1 et 2 l. 5 per text. ibi, tit. 7 part. 7.—Et an pro tali delicto veniat imponenda pœna mortis, n. 4 l. 6 t. 7 p. 7.—Partus quo tempore vivificetur in masculo, vel in fœmina, num. 2 l. 8 t. 8 part. 7.—animalis rectè potest emi, num. 1 et 2 l. 11 tit. 5 part. 5.—Partui imminet periculum ex accessu viri ad uxorem tempore conceptionis, num. 1 l. 2 tit. 20 part. 2.

PASCUA publica, et pro pascuis publicis cuilibet de populo competit actio, n. 1 in princip. l. 10 tit. 11 p. 5.—et quid si alicui super pascuis sit concessum privilegium, quid operetur, n. 2 l. 19 tit. 18 part. 5.—quæ dicantur, et an pascua veniant sub nomine fundi, et quando, n. 12 l. 68 tit. 18 part. 5.—communia civitatum pertinent ad omnes vicinos illius civitatis, et quilibet de eis utitur secundum quod indigebit, n. 9 l. 9 tit. 28 part. 5.—Et quid si dives in pascuis communibus plures greges immittat, qualiter pauperibus consulatur, dict. n. 9.—Et an domini terrarum, et Reges uti possint pascuis communibus, sicuti alii cives, si ibidem inhabitent, sive non, dict. n. 9.—Pascua publica dantur Regibus duplicata portione pro gregibus suis, pro eo numero, quo duo vicini de divitibus civitatis vel villæ uti deberent, dict. n. 6.—Et in pascuis dignitas usuarii semper inspicitur, vide ibid.—Pascua publica, an vendi possint, si cives simul se alibi conferant, n. 4

l. 26 tit. 31 part. 5.—præsumuntur dominorum terræ, quando sunt à civibus derelicta, neque apparent esse privatorum, dict. n. 4 leg. 26 tit. 31 part. 5.—hyberna et æstiva veniunt in legato generali pascuorum, n. 5 l. 15 tit. 8 part. 5.—dicuntur in quibus haberi potest usus pascendi, et alios fructus non percipitur, n. 12 l. 68 tit. 18 part. 5, et n. 6 l. 8 per text. ibi, tit. 55 part. 7.—Pascendi jus qui habent in transitu pecorum, possunt per unum diem et noctem, transeundo de una strata ad aliam, pascere, n. 2 l. 19 tit. 18 part. 5.

PASSUS qualiter mensuretur, n. 2 l. 25 tit. 26 part. 2. PASTORES habentes salarium, an teneantur de levisima culpa, quando damnum supervenit, n. 1 l. 15 per text. ibi, tit. 8 part. 5.—vigilare debent, non dormire circa custodiam gregis, n. 3 dict. l. 15 tit. 8 part. 5.—resarcire tenentur de suo, quod ex sua negligentia perditur, ibidem in n. 6.—an excusentur si ostendant pelles animalium, vel an ad aliam probationem teneantur, ibidem n. 7.—qualiter probent damnum in grege non venisse sui culpa, ibidem in n. 9.—Et quid in minimis damnis, ibidem in n. 11.—Et an pecus semper præsumatur perditum culpa pastoris, nisi ipse probet contrarium, dict. n. 11 dict. l. 15 tit. 8 part. 5.—Et an iuramentum pastoris sufficiat sine alia probatione, et quid in minimis damnis, ibidem n. 11 supradict.—Pastores, an et quando teneantur jurare non evenisse suorum culpa, si per alias probationes illud jam probaverunt, ibidem n. 12.—Et an admittantur si velint jurare, quando dominus ejus contrarium plenè probavit, ibi n. 15.—Pastor si gregem in alienis agris intromittat, an et quando ipse, vel ejus dominus ad damnum ibidem datum teneatur, et quando, et qualiter, n. 2 cum aliis ibi, l. 24 per illum text. tit. 15 part. 7.—Et quid in pastoribus clericorum, vel si pastor detinere non potuit, ibidem.—Pastor, an et quando pastor immisit animalia in fundo alieno, dominus liberetur dando animal pro noxa, ibidem n. 3 et 4.—Pastores tenentur de deterioratione gregis, et si non eligant aquas sanas, et pascua commoda, n. 11 et 12 cum aliis ibi, dict. l. 15 tit. 8 p. 5.

PASTUS alicui generaliter concessus, quid ista concessio operetur, et an intelligatur tantum per transitum, n. 2 l. 19 tit. 18 part. 5.—Et quid si in privilegio sit expressum, ut possit pascere etiam ultra transitum, dict. n. 2.—Pastus in communi civitatum est divitibus et pauperibus communis, secundum quod quilibet indigebit, n. 9 l. 9 tit. 28 part. 5.—Et quid si dives plures greges habeat, ex quo pauperes damnificantur, qualiter eis consulatur, d. n. 9.—Et an domini terrarum possint uti pascuis, sicuti alii cives, sive ibi habitaverint, sive non, et quid in Regibus, ibidem.—Pastus, et qualiter licet pasculari cum gregibus Regis in communi civitatum, dict. n. 9 dict. l. 9.

PATER est melior amicus sui filii, qui illum præsumitur diligere, quod quando ita non est, præsumitur contra filium, et quòd ob malos mores filii pater illud faciat, n. 2 per text. ibi, l. 4 tit. 27 part. 4.

PATER	Legitimationis.
Naturalis.	Adoptivus.
Spurius.	Spiritualis.